

BÀI HỌC 11

PHAO-LÔ BỊ BẮT Ở GIÊ-RU-SA-LEM

CÂU GỐC: “Qua đêm sau, Chúa hiện đến cùng người mà phán rằng: Hãy giục lòng mạnh mẽ, người đã làm chứng cho ta tại thành Giê-ru-sa-lem thế nào, thì cũng phải làm chứng cho ta tại thành Rô-ma thế ấy” (Công vụ 23:11).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Công vụ 21; Rô-ma 2:28, 29; Ga-la-ti 5:6; Công vụ 22; Công vụ 23:1-30; Ma-thi-ơ 22:23-32.

Một cuộc xung đột bắt đầu trong hội thánh ngay sau khi Phao-lô thực hiện chuyến đi đầu tiên của mình để chia sẻ Tin Mừng về Đức Chúa Giê-su. Cuộc xung đột là về những điều mà người Ngoại cần phải làm trước khi được gia nhập hội thánh (Công vụ 15:1-5). Có lẽ Phao-lô đã biết về những rắc rối trong tương lai. Vì vậy, ông đã có một kế hoạch để giữ hòa bình trong hội thánh là mời các hội thánh người Ngoại quyền tiên để giúp các tín hữu ở Ga-la-ti (1 Cô-rinh-tô 16:1). Phao-lô hy vọng rằng món quà này sẽ giúp bắt một nhịp cầu giữa hai nhóm.

Nguy hiểm đang chờ Phao-lô ở Giê-ru-sa-lem. Nhưng Phao-lô muốn đem lại hòa bình cho hội thánh. Sự kiện này có thể giúp giải thích tại sao Phao-lô đi đến Giê-ru-sa-lem. Phao-lô cũng có một tình yêu thật sự cho đồng hương là người Do Thái (Rô-ma 9:1-5). Ông muốn các thành viên của hội thánh hòa hiệp với nhau (Ga-la-ti 3:28, Ga-la-ti 5:6). Cả người Do Thái và người Ngoại được cứu theo cùng một cách. Họ được cứu bởi đức tin, không phải bằng sự giữ luật pháp (Rô-ma 3:28-30). Vì vậy, Phao-lô chống lại bất kỳ lời dạy nào chống lại lẽ thật của Phúc âm về Đức Chúa Giê-su (Ê-phê-sô 2:11-22).

Tuần này, chúng ta hãy đi theo Phao-lô khi ông bước vào giai đoạn mới trong cuộc đời và trong sứ mạng của ông.

1. PHAO-LÔ GẶP CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO Ở GIÊ-RU-SA-LEM

Phao-lô đến Giê-ru-sa-lem. Ông được dẫn đến nhà một người tín đồ lâu năm tên là Ma-na-sôn và trọ ở đó. Các anh em Cơ Đốc nhân vui mừng tiếp rước người (Công vụ 21:16, 17).

Trong Công vụ 21:18-22, các nhà lãnh đạo ở Giê-ru-sa-lem nói họ lo lắng về những người Do Thái nghiêm khắc cảm thấy Phao-lô như thế nào. Những người Do Thái nghiêm ngặt theo luật Môi-se rất cẩn thận. Họ đã được báo cáo rằng ông đang giảng dạy cho những người Ngoại bỏ luật Môi-se, và “không nên cắt bì cho con cái họ hay tuân giữ các phong tục” (Công vụ 21:21).

Tất nhiên, những vu cáo về Phao-lô không đúng sự thật. Phao-lô luôn dạy rằng chúng ta không thể làm gì để được cứu rỗi. Ông nói rằng cả người Do Thái lẫn người Ngoại được cứu bởi tin nơi Đức Chúa Giê-su (Rô-ma 2:28, 29, Ga-la-ti 5: 6, Cô-lô-se 3:11). Phao-lô không bao giờ dạy người Do Thái ngừng giữ luật pháp. Ông không dạy người Do Thái ngừng làm theo luật yêu cầu họ làm. Tuân theo luật pháp không có nghĩa là chúng ta được cứu bởi những công việc tốt của mình. Nhưng một số người bóp méo lý do tại sao chúng ta cần tuân theo luật pháp. Làm sao? Họ nói rằng chúng ta nên tuân theo luật vì hành vi tốt sẽ cứu chúng ta.

Đọc Công vụ 21:23-26. Như những câu này cho thấy, Phao-lô tỏ ra rằng ông vẫn là một người Do Thái trung thành?

Các nhà lãnh đạo hội thánh nói với Phao-lô phải làm điều gì đó để chứng minh ông là một người Do Thái trung thành. Họ bảo ông hãy ủng hộ một số người Do Thái muốn lấy lời thề của Na-xi-rê (coi Dân số Ký 6:2-21). Lời tuyên thệ Na-xi-rê là một lời hứa đặc biệt mà một người Do Thái biết rằng ông đã dâng cả cuộc đời của mình cho Chúa.

Đáng buồn thay, Phao-lô đã theo lời khuyên của họ. Anh hùng, ngay cả trong Kinh thánh, cũng có những điểm yếu. Có người có thể nói rằng Phao-lô đã tuân theo nguyên tắc bình thường của ông về hành động giống như người Do Thái khi làm việc với những người Do Thái khác (1 Cô-rinh-tô 9:19-23). Nhưng Phao-lô đã nhượng bộ nhiều hơn. Hành vi của ông khiến mọi người nghĩ rằng Phúc âm cho người Do Thái khác với Phúc âm cho người Ngoại. Hành vi của Phao-lô khiến mọi người nghĩ rằng người Do Thái không được cứu bởi đức tin, nhưng được cứu bởi việc làm của họ. “Đức Chúa Trời không cho phép Phao-lô làm như những người Do Thái yêu cầu ông làm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles* tr. 405.

2. RẮC RỐI TRONG ĐỀN THỜ

Phao-lô chấp nhận lời khuyên của các nhà lãnh đạo hội thánh. Ông đồng ý để ủng hộ nhóm người Do Thái đã tuyên thệ Nazarite. Phao-lô cần làm gì để chứng tỏ sự ủng hộ của ông? Ông sẽ cần được làm “lễ tinh sạch”. Làm thế nào để được “tinh sạch”? Có nghĩa là Phao-lô cần phải làm theo các quy tắc tôn giáo của Do Thái kéo dài bảy ngày. Bảy ngày tinh sạch này phải xảy ra trước khi Phao-lô có thể giúp người ta tuyên thệ lời thề của họ (Dân số Ký 19:11-13). Luật Do Thái nói rằng bất kỳ người nào đến từ vùng đất không phải Do Thái thì không sạch và không thể vào đền thờ. Vì vậy, Phao-lô phải làm cho mình tinh sạch trước khi ông có thể đến các nhà lãnh đạo thánh thiện. Rồi ông có thể nói rằng ông tự làm tinh sạch để có thể giúp họ hoàn tất lời tuyên thệ của họ (Công vụ 21:26).

Đọc Công vụ 21:27-36. Như những câu này cho thấy, điều gì đã xảy ra cho Phao-lô khi kết thúc thời gian bảy ngày này?

Một cuộc dấy loạn lớn bùng nổ. Một số người trong đám đông đổ lỗi cho Phao-lô đã cố gắng hủy diệt đạo Do Thái và không tôn trọng đền thờ. Trô-phim từ Ê-phê-sô đi cùng Phao-lô vào lúc này. Trô-phim là một trong những người bạn của Phao-lô và cũng là tín đồ không phải Do Thái (Công vụ 21:29). Người Do Thái bắt và đánh Phao-lô vì nghĩ rằng ông mời Trô-phim vào đền thờ mà chỉ có người Do Thái có thể vào. Nếu Phao-lô thực sự làm điều đó, thì Phao-lô phạm một tội ác khủng khiếp. Có một bức tường ngăn cách bên trong ngôi đền từ phần bên ngoài. Có những bảng hiệu trên bức tường này, cảnh báo người Ngoại không được vào, hoặc họ sẽ bị xử tử.

Viên quản cơ La Mã trong thành nghe về cuộc nổi loạn. Tên nhà lãnh đạo quân đội La Mã (Công vụ 21:31, 32, Công vụ 23:26). Cơ-lốt Ly-sia đến đền thờ với quân lính. Quân lính cứu Phao-lô trước khi đám đông giết chết ông. Quan bắt Phao-lô và truyền xích ông lại trong khi Cơ-lốt Ly-sia cố gắng tìm hiểu những gì đang xảy ra. Đám đông la hét chống lại Phao-lô. Vì vậy, quan quản cơ đưa Phao-lô về đồn ở Giê-ru-sa-lem.

Báo cáo sai lầm đã bắt đầu cuộc nổi loạn này. Tại sao chúng ta phải cẩn thận không tin những điều sai lầm hoặc nói với những người khác?

3. PHAO-LÔ NÓI VỚI ĐÁM ĐÔNG

Sau đó Công vụ 21:37-40 cho chúng ta biết điều gì xảy ra cho Phao-lô. Quan quản cơ điệu Phao-lô về đồn để điều tra. Phao-lô xin Cơ-lốt Ly-sia để ông nói với đám đông muốn giết ông. Đám đông la hét chống lại Phao-lô.

Phao-lô nói với người lãnh đạo quân đội La Mã bằng tiếng Hy Lạp. Vì vậy, Cơ-lốt Ly-sia nghĩ rằng Phao-lô là một người Do Thái từ Ai-cập. Trong quá khứ, người Do Thái từ Ai Cập bắt đầu một cuộc nổi loạn ở Giê-ru-sa-lem chống lại các nhà cai trị La Mã. Quân đội La Mã đã đánh bại cuộc nổi loạn. Người Do Thái từ Ai Cập trốn thoát, nhưng nhiều người theo ông ta đã bị bắt hoặc giết.

Phao-lô nói với quan cơ rằng ông đến từ Tạt-sơ, chứ không phải từ Ai-cập, vì vậy, quan cơ cho phép ông nói. Phao-lô không nói về những tội ác mà đám đông lên án ông đã làm (Công vụ 21:28). Ông nói với đám đông về cách ông trở thành Cơ Đốc nhân. Ông nói về việc ông là một người Do Thái trung thành đã giết những người tin Đức Chúa Giê-su trong quá khứ và Chúa đã tỏ mình cho ông. Ông không thể quay lưng lại với sự thật này. Niềm tin của Phao-lô trong Đức Chúa Giê-su thay đổi cả cuộc đời ông. Đó là lý do tại sao Phao-lô rao giảng Phúc âm về Đức Chúa Giê-su cho người Do Thái. Ông không tranh cãi với đám đông giận dữ về giáo lý của Kinh Thánh, nhưng ông nói với họ về kinh nghiệm riêng của mình và tại sao ông giảng cho người Ngoại.

Đọc Công vụ 22:22-29. Đám đông giận dữ làm gì khi Phao-lô nói rằng Đức Chúa Trời đã chọn ông để rao giảng cho người Ngoại?

Sự lựa chọn của quan cơ để cho Phao-lô nói không kết thúc tốt đẹp. Khi Phao-lô nói rằng Đức Chúa Trời đã sai ông làm việc với người Ngoại, thì đám đông lên án ông đã phạm tội ác (Công vụ 21:28). Họ rất tức giận.

Có lẽ quan cơ không hiểu tất cả những gì Phao-lô nói. Vì vậy, ông này quyết định trừng phạt Phao-lô. Phao-lô sinh ra là người Do Thái (Phi-líp 3:5), nhưng ông cũng là công dân La Mã. Khi Phao-lô nói với quan cơ rằng mình là công dân La Mã, thì quan cơ không sai đánh đòn ông nữa. Đó là vì những người lính La Mã không được phép làm tổn thương hoặc đánh đòn công dân La Mã.

Tại sao Phao-lô kể câu chuyện của ông trong Công vụ 22:1-22 về việc ông trở thành Cơ Đốc nhân? Điều gì làm cho câu chuyện của chúng ta hùng hồn về cuộc đời của chúng ta dâng hiến cho Đức Chúa Giê-su và trở thành Cơ Đốc nhân?

4. PHAO-LÔ TRƯỚC TÒA CÔNG LUẬN

Quản cơ thấy Phao-lô không nguy hiểm cho nước La Mã, vì vậy ông đã đưa Phao-lô đến Tòa Công luận (Công vụ 22:30; Công vụ 23:29). Tòa Công luận là nhóm cầm quyền của các nhà lãnh đạo tôn giáo cho người Do Thái ở Giê-ru-sa-lem. Họ hiểu luật Do Thái và hành động như nhà thẩm phán.

Câu đầu tiên của Phao-lô khiến ông bị vả vào miệng. Có thể ông bị vả bởi vì những gì ông nói về Chúa có vẻ phạm thượng. Phản ứng bốc đồng của ông cho chúng ta thấy thoáng qua về tính khí của ông. Phao-lô nói rằng nhà lãnh đạo tôn giáo hàng đầu trong tòa Công luận là một “bức tường tô trắng” (Công vụ 23:3). Những lời này là lặp lại những lời của Đức Chúa Giê-su cho các nhà lãnh đạo tôn giáo trong Ma-thi-ơ 23:27. Nhưng Phao-lô không biết ông đang nói với vị lãnh đạo tôn giáo hàng đầu trong tòa Công luận. Vì vậy, điều này cho thấy ông thật sự có mắt kém.

Đọc Công vụ 23:1-5. Phao-lô bắt đầu bài giảng của mình như thế nào với tòa Công luận?

Đọc Công vụ 23:6-10. Những chữ thông minh nào Phao-lô dùng để chia rẽ phiên tòa?

Tòa Công luận gồm hai nhóm: người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê. Những nhóm này thường tranh cãi với nhau về giáo lý Do Thái. Người Pha-ri-si tin rằng họ tuân theo luật pháp rất cẩn thận. Còn người Sa-đu-sê không tin rằng người chết sẽ sống lại (Ma-thi-ơ 22:23-32).

Những lời thông minh của Phao-lô (Công vụ 23:6) không chỉ là cách để đánh lạc hướng tòa Công luận. Từ ngày Phao-lô gặp Đức Chúa Giê-su sống lại trên đường đi Đa-mách thì điều đó là nền tảng của sự trở lại đạo và mục vụ của ông, tin vào sự sống lại của kẻ chết mà ông bị xử đoán. (Công vụ 24:20, 21; Công vụ 26:6-8). Không có gì khác giải thích cách Phao-lô thay đổi bất bớ và giết các Cơ Đốc nhân để rao giảng về Đức Chúa Giê-su. Nếu Đức Chúa Giê-su không sống lại thì công việc của Phao-lô không có nghĩa lý gì cả, và ông biết điều đó (1 Cô-rinh-tô 15:14-17).

Đêm đó, Chúa hiện đến cùng sứ đồ Phao-lô với những lời hy vọng này, “Phao lô, đừng sợ! Người đã làm chứng cho Ta ở thành Giê-ru-sa-lem thế nào, thì cũng phải làm chứng cho Ta tại thành Rô-ma thế ấy” (Công vụ 23:11). Lời hứa này có ý nghĩa rất nhiều cho Phao-lô. Trong một thời gian dài, ông muốn rao giảng tại Rô-ma (Công vụ 19:21, Rô-ma 1:13-15, Rô-ma 15:22-29). Cuối cùng, ông sẽ có cơ hội đó.

5. PHAO-LÔ ĐƯỢC ĐƯA QUA SÊ-SA-RÊ

Một nhóm người đã bày mưu để sát hại Phao-lô bằng cách đưa ông trở lại tòa án. Nhưng kế hoạch đó đã thất bại. Vì vậy, nhóm đó đã quyết định tự mình giết Phao-lô.

Đọc Công vụ 23:12-17. Nhóm này dự định làm gì? Đức Chúa Trời làm cho kế hoạch của họ thất bại thế nào? Mọi người có thể có những cảm xúc mạnh mẽ khiến họ ủng hộ các ý tưởng sai lầm. Những câu nào cho chúng ta thấy sự thật này thế nào?

Hơn 40 người Do Thái đã lập kế hoạch bí mật để chống lại Phao-lô. Họ đã tuyên thệ sẽ giết ông. Lời tuyên thệ này cho chúng ta biết họ ghét Phao-lô đến thế nào. Lu-ca không cho biết họ là ai, nhưng họ sẵn sàng làm bất cứ điều gì để bảo vệ đức tin Do Thái. Đáng buồn thay, câu chuyện này chỉ là một trong nhiều ví dụ tại thời điểm này của những người bướng bỉnh với tấm lòng cứng rắn muốn “bảo vệ” tôn giáo Do Thái.

Tuy nhiên Đức Chúa Trời đã cho phép tin tức về kế hoạch bí mật này đến tai cháu trai của Phao-lô. Thật đáng buồn khi chúng ta không biết gì về gia đình của Phao-lô, nhưng dường như ông và chị gái đã lớn lên ở Giê-ru-sa-lem (Công vụ 22:3). Chị gái của Phao-lô đã kết hôn và có một con trai. Trong Công vụ 23:19, quản cơ nắm “tay người trai trẻ” cho thấy cháu của Phao-lô còn trẻ. Và tiếng Hy Lạp *neaniskos* (Công vụ 23:18, 22) có nghĩa là “thiếu niên.” Chàng có thể đến thăm Phao-lô và nói với ông về kế hoạch bí mật này.

Đọc Công vụ 23:26-30. Sứ điệp Ly-sia gửi cho quan tổng đốc Phê-lít về Phao-lô là gì?

Bức thư của Ly-sia báo cáo với Phê-lít về tình trạng của Phao-lô. Bức thư cũng cho biết điều rất tốt cho Phao-lô là ông là công dân La Mã. Luật La Mã hoàn toàn bảo vệ công dân của mình, vì thế người dân được phép xét xử trước mặt một thẩm phán và giải thích hành vi của họ trước tòa án. Họ cũng có thể đến trước vua La Mã để khiếu nại là họ đã không được xét xử công bằng (Công vụ 25:10, 11). Vì vậy, Phê-lít đã đối xử công bằng với Phao-lô. Phê-lít hỏi Phao-lô nhiều câu, rồi ra lệnh cho những người lính canh giữ Phao-lô cho đến khi những kẻ cáo buộc ông đến.

Hãy suy nghĩ về mọi điều Đức Chúa Trời làm cho Phao-lô. Bạn có thường cảm tạ Chúa về tất cả những điều tốt đẹp trong đời của bạn không?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Nhân dịp này, Phao-lô và những người bạn của ông lấy tiền mà các hội thánh người Ngoại đã quyên góp và trao tặng cho các nhà lãnh đạo ở Giê-ru-sa-lem. Số tiền này giúp hỗ trợ các tín đồ Do Thái nghèo. . . .

“Những tín đồ người Ngoại tặng món quà này vì họ muốn giúp đỡ. Các quà tặng cho thấy các Cơ Đốc nhân người Ngoại tin rằng công việc của Chúa phải được rao truyền trên khắp trái đất. Các nhà lãnh đạo ở Giê-ru-sa-lem nên đón nhận món quà với tấm lòng biết ơn. Nhưng Phao-lô và những người bạn của ông thấy nhiều vị lãnh đạo ở Giê-ru-sa-lem không thấy tình yêu thương trong lòng của các anh em người Ngoại khi họ trao tặng món quà này” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 399, 400.

“Nếu các nhà lãnh đạo hội thánh không chống đối với sứ đồ và chấp nhận ông được kêu gọi bởi Đức Chúa Trời để đem phúc âm đến cho người Ngoại, thì Ngài đã giao phó ông cho họ. Chúa không muốn công việc Phao-lô kết thúc sớm, nhưng Ngài cũng không làm một phép lạ nào để chống lại những tình huống mà các lãnh đạo đẩy lên ở hội thánh Giê-ru-sa-lem.”

“Ngày nay, cùng một tinh thần không nhân đạo đang dẫn dắt mọi người làm những điều tương tự xảy ra trong thời của Phao-lô. Khi chúng ta không cảm tạ Chúa về những ân huệ Ngài ban cho, thì chúng ta quay lưng lại với nhiều điều tốt lành mà Đức Chúa Trời muốn ban cho chúng ta. Nhiều lần, Chúa muốn để một mục sư làm việc nhiều hơn và lâu hơn, nhưng Đức Chúa Trời không để ông ta làm việc, bởi vì không ai cảm tạ Chúa về công việc của mục sư này. Hội thánh không được để cho Sa-tan bóp méo sự suy nghĩ của họ, đến nỗi họ không hiểu những lời nói và hành động về nhân sự của Chúa. Hội thánh không được ngăn cản ông giúp đỡ người khác. Khi hội thánh làm những điều sai trái, thì Đức Chúa Trời đòi khi cất đi những điều tốt lành mà Ngài đã ban cho họ.” Tr. 417, 418.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Phao-lô biết rằng ông sẽ không được nghênh đón ở Giê-ru-sa-lem, nhưng ông vẫn đi. Ông thấy nhu cầu của hội thánh quan trọng hơn ích lợi của riêng mình. Chúng ta có nên bắt chước các hành vi của sứ đồ Phao-lô không?
2. Là các thành viên của hội thánh, chúng ta cần hòa hợp với nhau và có sự bình an. Làm thế nào chúng ta có thể học để làm việc với nhau khi chúng ta có những tư tưởng khác nhau?